

[Jens Thoft]

der dem, der havde styr på departementer og embedsfolk til at lave den slags ting, og som ikke foretog sig noget som helst, skal dadles tilsvarende.

Problemet er altså, at en lovændring som den foreslåede giver mulighed for alverdens manipulation. Jeg ville da, hvis lovforslaget vedtages, straks overveje, om ikke jeg og min søster skulle købe min gamle mors ejendom og lade hende bo gratis. Så ville vi slippe for lejeværdi af egen bolig, og pludselig ville alle udgifterne på en sikkert ikke alt for velholdt ejendom være fradragsberettiget. Det var da helt fedt. Altså hold nu, hr. Ole Donner, den går ikke. Et sådant kæmpehul, som mange omgående vil benytte sig af, vil SF ikke være med til.

Jeg vil gerne understrege, at vi naturligvis har sympati for, at familiemedlemmer støtter andre familiemedlemmer, ligesom vi ikke er tilhængere af, at man bliver straffet, hvis man yder sådan en hjælp. Men i den konkrete sag vil jeg gerne understrege, at skatteyderen heller ikke blev straffet overhovedet. Han ønskede blot i pose og sæk, og det gav skattelovgivningen ham altså ikke mulighed for, og så fik han nogle uduelige journalister på uduelige massemedier til at køre sagen for sig. Det er da dygtigt gjort af ham, det skal han da ikke lastes for, men jeg synes ikke, der er grund til, at vi lader os trække rundt herinde i Folketinget af sådan en sag.

Jeg har altså sympati for den tanke, der ligger bag forslaget, men jeg mener ikke, det er det problem, det er gjort til, og jeg mener, hr. Ole Donners løsning er ubrugelig. Jeg vil også tillade mig at betvivle, at socialministeren og skatteministeren i fællesskab vil være i stand til at banke en løsning på benene, som kan bruges, men kan det lade sig gøre, og er der tale om et reelt problem – det var der nemlig ikke i det konkrete tilfælde – så er SF bestemt ikke uvillig til at være med til at løse det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan love hr. Jens Thoft for, at jeg ikke kommenterede den pågældende sag, som måske er anledningen til lovforslagets fremkomst. Jeg var sådan cirka på den anden side af Jorden, men jeg oplevede, da jeg kom hjem, at næsten hele Danmark var optaget af en sag fra Nordborg. Det var sådan et kodeord, og jeg

anede ikke, hvad der var foregået i Nordborg. Jeg troede, det var noget meget, meget alvorligt; det var dog knap så alvorligt.

Men jeg har selvfølgelig konfereret med hr. Stavad, som udtalte sig på Socialdemokratiets vegne, fordi alle blev spurgt. Det er ikke et spørgsmål om, at alle falder over hinanden, men at alle bliver spurgt i sådanne sager. Hr. Stavad har udtrykkelig sagt at han ikke havde nogen idé til, hvordan man kunne løse situationer, hvor der var familiemedlemmer, der havde en afgørende grund til at have andre familiemedlemmer boende, og det vil altså sige ikke af skattetekniske grunde.

Der er ikke lovet noget fra Socialdemokratiets side; vi har sagt det, som hr. Jens Thoft sluttede med her: Hvis nogen kunne være så konstruktive at finde nogle helt afgrænsede løsninger, så ville vi gerne se på det. Men vi vil ikke bare slippe gækken løs, som man i virkeligheden kunne sige, det er aldrig blevet lovet fra Socialdemokratiets side.

Bente Juncker (CD):

Jeg synes da også, at Fremskridtspartiet skal have ros, fordi det har taget denne sag op. Det var jo rigtigt, som hr. Jens Thoft sagde, at Folketingets partier stod i kø for at løse dette problem, ligesom Folketingets partier stod i kø for at løse problemet med ældre, der kunne flytte fra plejehjem til plejehjem. Det drejer sig vel om stort set lige mange personer, antallet er vel ikke mere end ca. 100 på landsplan.

Vi synes i CD, at løsningen er for bred, og vi ser frem til, at skatteministeren får talt med socialministeren, og at de finder ud af en løsning, så vi kan få dette problem løst. Det er altså uholdbart, at man ikke kan tage et ældre familiemedlem hjem, uden at det skal koste noget.

Der er måske en løsning, kan jeg sige til skatteministeren, for i plejehjemsforslaget er der jo en puljeordning, og socialministeren ved ikke rigtig, hvordan den skal udmøntes – det fik vi at vide her i Folketinget forleden dag. Det kunne måske være en idé at bruge nogle af de puljepenge til at løse netop dette problem i en 3-årig periode, og så kunne man lave en fast lovgivning på området.

Vi siger nej til lovforslag nr. L 126, men venter spændt på skatteministerens udspil.

Elisabeth Arnold (RV):